

2673 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 2674

til at opholde mig længe ved. Forslagene ere paa eet nær tiltraadte eller stillede af Udvalget. Det ene, hvormed dette ikke er Tilfælde, er Forslaget under Nr. 81. Der har den ærede Minister forlangt et mindre Beløb for at kunne udlægge nogle Officerer og Underofficerer og Menige nogle Dage paa Søforterne, saaledes som det staar nærmere forklaret i Betænkningen. Udvalgets Flertal har ikke i nærværende Dieblit fundet Anledning til at gaa ind paa en Foranstaltning, der dog efter sin Karakter yderligere vilde styrke den nuværende Forbindelse mellem Søforterne og Hæren. Jeg siger i nærværende Dieblit, fordi man for Liden har et Forslag til Behandling i Rigsdagen, hvori det allerede er vedtaget, at Søforterne skulle henlægges under Marineministeriet. Angaaende Forslaget under Nr. 85 skal jeg henvise til, at Udvalget har stillet det mindre af Hensyn til selve Indretningen i og for sig end af Hensyn til Muligheden af en anden Anvendelse af den paagældende Bygning. De øvrige Spørgsmaal skal jeg ikke opholde mig ved, og ligesaa lidt skal jeg omtale, hvad Andet der kunde være nævnt i Betænkningen, naar ikke særlig Anledning dertil gives af Forhandlingerne, idet jeg forudsætter, at det høje Things ærede Medlemmer have gjort sig bekjendt med Betænkningen. Til den Del af §. 26, der vedrører Krigsministeriet, er der stillet en Del Ændringsforslag. Det første Ændringsforslag Nr. 116 slutter sig til Forslaget under Nr. 84. Det er kun en Ompostering, som jeg ikke skal opholde mig ved, da der formentlig ikke vil blive reist nogen Indvending derimod fra Ministerens Side. Angaaende Forslagene Nr. 118, 119 og 122, som alle tre ere stillede af Udvalget og angaa Udsættelsen af mindre Byggeforetagender, skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa. Jeg antager ikke, at der fra Ministerens Side i den Henseende vil være noget Bæstentligt at indvende mod disse Forslag. Derimod er der under Nr. 117 og 120 et Par Forslag, hvor Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det første angaar det tilbagevendende Forlangende om Underofficersboliger i Citabellet Frederikshavn og det andet Hovedbestandsfættelse af Strandgades Kaserne. Det ene er 94,000 Kr., der dog selvfølgelig kun er et begyndende Beløb, da der vil kræves en betydelig Forøgelse, hvis det skal gennemføres efter Planen, og det andet turde heller ikke være afsluttet med det Beløb, der forlanges. Udvalgets Flertals Stilling til de to Forslag er den, at man mener, at saalænge Hærens Ordning ikke er gennemført og Garnisonsforholdene bestemt, saa er der ikke

Anledning til at komme ind paa Spørgsmaal af den Natur; man vilde svække sin Stilling lige over for Administration ved stadig at give Alt, hvad den kunde ønske rettet ved saadanne Forhold, uden at møde nogen egentlig Smøbekommen ved den endelige Ordning eller en saadan Smøbekommen, som kunde føre til den endelige Afgjørelse af Forhandlingen. Dertil kommer endnu en anden Betragtning, og det er den, at man maa formene, at Kjøbenhavns Kommune deltager med en altfor lille Del i Udgifterne ved Indkvarteringsvæsenet, og at der ikke i den Henseende er noget Forhold tilstede mellem Kjøbenhavns Kommunes Stilling og alle andre Garnisonssteders Stilling. Dette er formentlig et Forhold, der fortjener den alvorligste Overveielse, en Overveielse, som man ikke skal præjudicere ved paa Statens Vegne at foretage saadanne Arbejder, selv uden at have søgt anden Hjælp. Dette er de tre Grunde, Flertallet har havt til at modsætte sig disse 2 Ændringsforslag. Der har under Forhandlingerne af en Del af Udvalgets Medlemmer været fremsat Forslag om at udskyde enkelte andre af de forlangte Bevillinger; men det har forekommet denne Del af Udvalgets Medlemmer ved mundtlig Forhandling med Ministeren, at han sætter særlig Pris paa at faae disse Bevillinger giene; det er f. Ex. til Skydeskolen og en Del af Beløbet til Prøver og Forsøg, og man har troet efter dette Resultat at maatte imødekomme den meget ærede Minister paa disse Punkter, hvor man fandt Grundene mere presserende end for de øvrige her foreliggende Forslag.

Scavenius. Under Nr. 81 har den høitærede Krigsminister forlangt en lille Sum for ogsaa at kunne lade 2den Artilleribataillons Mandskab og Befalingsmænd faae nogen Dvælse paa Søforterne. Disse ere af den Udsvækning, at man ikke kan være sikker paa, at den ene Artilleribataillon kan besætte dem fuldstændig, og naar derfor den anden Artilleribataillon ogsaa skal bruges dertil, saa har man, som det forekommer Mindretallet, ganske naturligt anset det nødvendigt at øve den. Det er Mindretallet uforstaaeligt, hvad dette Spørgsmaal vedkommer det, som vi forleden Dag forhandlede om, at Søforterne skulde gaa over til Marinen. For Diebliffet ligge de ikke under Marinen, og i Tilfælde af, at de skulle bruges i Krigstilfælde, skulle de, saaledes som Ordningen engang er og maa blive, indtil der kommer en ny Lov, som forandrer den, betjenes af Artilleriet, og saa forekommer det os dog meget